

Vestunionen. Der er vedtaget en erklæring, som klargør, hvad denne observatørstatus indebærer, og over for Det Udenrigspolitiske Nævn har jeg den 1. februar i år meget nøje redegjort for og forklaret om engelske forslag i så henseende. Disse forslag er gennemført nu, og de volder ikke Danmark problemer. Der er ikke tale om, at vores observatørstatus er ændret på nogen måde – det fremgår udtrykkeligt af det, der er gennemført – der er tale om, at man har tydeliggjort, hvad det egentlig vil sige at være observatør, og det kan jeg da kun synes godt om.

Hr. Keld Albrechtsen havde en teori om, at udvidelsen af EU ville betyde en deling af Europa, fordi den ville gøre livet surt for f.eks. Rusland; men det er faktisk en misforståelse. EU-udvidelsen udelukker slet ikke, at vi samtidig kan etablere et tættere politisk og handelsmæssigt forhold til Rusland. Faktisk har EU allerede indgået en partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland, som dette Folketing har ratificeret – så vidt jeg husker uden hr. Keld Albrechtsens bistand – og det har vi altså gjort, fordi vi ønsker et nærmere samarbejde med Rusland.

Disse to ting: En udvidelse af EU og et øget og forbedret samarbejde med Rusland, går glimrende hånd i hånd, og jeg kan forsikre om, at vi på intet tidspunkt har hørt beklagelser fra russisk hold over EU's planer om udvidelsen. Der er endda ruslandskyndige, der mener, at Rusland ser en interesse i EU's udvidelse, fordi den vil bringe det økonomiske magtcentrum i Europa nærmere til de russiske grænser, og det er noget, Rusland også kunne have glæde af. Lad mig i den forbindelse sige, at specielt Ukraine, som jo er et stort og meget vigtigt land, klart hilser EU-udvidelsen velkommen, for den bringer EU nærmere Ukraines grænser. Så jeg synes, hr. Keld Albrechtsen har travlt med at opstille en delingslinje, som ikke eksisterer i praksis.

Hr. Kristian Thulesen Dahl havde fundet ud af, at regeringen ikke ønskede, at der blev stillet dagsordensforslag i dag, fordi vi var bange for at komme i mindretal. Jeg kan forsikre hr. Kristian Thulesen Dahl for, at det ikke er tilfældet, men vores synspunkt er ganske enkelt – og det er sådan set også et svar til hr. Gade – at vi finder, at det forhandlingsgrundlag, som blev færdiggjort i december, er et fortræffeligt forhandlingsgrundlag for regeringen. Det er meget mere omfattende, dybtgående og præcist end det, der kan udtrykkes i nogle få linjer i en dags-

orden, og derfor er der set fra regeringens synspunkt ingen grund til at erstatte det udmærkede forhandlingsgrundlag, vi har diskuteret igennem og gjort os umage med udformningen af, med nogle dagsordener, som ville berøre hele den store problemstilling, vi står over for på regeringskonferencen, meget mere overfladisk.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning til hr. Holger K. Nielsen, at da hr. Holger K. Nielsen lovpriste SF's klogskab og intelligens, var det lige før jeg blev helt betænkelig, fordi han fandt, det var nødvendigt at understrege det så stærkt. Men det gjorde hr. Holger K. Nielsen altså, og han understregede, hvor klogt det var ikke at tage stilling til regeringskonferencens resultat. Lad mig sige det fuldstændig klart, som statsministeren også gjorde: Regeringen har taget stilling. Vi ønsker udvidelsen med de central- og østeuropæiske lande. Det er vores klare indstilling, det er det, vi ønsker at få ud af regeringskonferencen, og det vil forhåbentlig også vise sig at kunne lykkes.

I min indledning var jeg inde på hr. Steen Gades betragtninger over debatformen og behovet for en løbende diskussion og meningsudveksling. Det skal komme til udtryk i den betjening, vi giver folketingsudvalgene med hensyn til papirerne fra regeringskonferencen, og det vil også vise sig i betjeningen af presse og offentlighed.

Til sidst spørgsmålet om fleksibilitet, som flere har været inde på. Det er jo ikke noget, som føres frem fra dansk side, men det er ikke, fordi vi ikke kan lide ordet fleksibilitet; det lyder jo godt nok. Men på dette stadium af diskussionen er det uklart, hvad begrebet egentlig indebærer, og det vil jeg gerne belyse nærmere: Er det f.eks. SF's mening, at fleksibilitet skal vedrøre miljøområdet? Det kan jeg ikke forestille mig. Men det kan på den anden side heller ikke være sådan, at fleksibilitet er noget, man hele tiden vil have for sig selv på sine udvalgte områder, mens der ikke skal være fleksibilitet på andre områder. Den går ikke, og jeg er bange for, at det indre marked og en forpligtende miljøpolitik ville lide stor skade, hvis man ikke holdt fast ved, at i søjle 1 må der være det samme regelsæt for alle på miljøområdet osv. Der kan sagtens være overgangsordninger, det er en velkendt teknik. Men grundlæggende må der gælde de samme regler for alle, også for at det indre marked kan hænge sammen juridisk set, og for at EF-Domstolen kan gøre sit arbejde.